

— Наистина, паткитѣ сж плували, но ти си ги гледало отъ брѣгътъ.

— Ако искахъ и азъ щѣхъ да плувамъ.

— Поискай и плувай!—казала му жабата и го блъснѣла въ водата. Бѣдното пиленце почнѣло да се брани,

като се закачвало съ човката си за брѣгътъ и едва се извлѣкло отъ водата. Растрѣперано отъ страхъ и студъ, съ жаленъ писъкъ, побѣгнѣло въ храстѣлакътъ, за да се стопли подъ крилата на квачката.

Отъ тогава то станѣло по прѣдпазливо и ако му се поискало да се похвали за каквото и да е, погледвало наоколо да виде, да ли нѣма жаби.

ПРИМѢРНОТО СИРАЧЕ.

оркото момиченце! За да помогне на умирающата си майка, какво не правеше: сухи клечици ще събере отъ улицата да ѣж постопли, ще пѣе най-хубави пѣснички, за да ѣж развесели, но нищо, нищо не помагаше.